Tento dokument slouží výhradně k informačním účelům a nemá žádný právní účinek. Orgány a instituce Evropské unie nenesou za jeho obsah žádnou odpovědnost. Závazná znění příslušných právních předpisů, včetně jejich právních východisek a odůvodnění, jsou zveřejněna v Úředním věstníku Evropské unie a jsou k dispozici v databázi EUR-Lex. Tato úřední znění jsou přímo dostupná přes odkazy uvedené v tomto dokumentu

►B

NAŘÍZENÍ EVROPSKÉHO PARLAMENTU A RADY (EU) č. 1296/2013

ze dne 11. prosince 2013

o programu Evropské unie pro zaměstnanost a sociální inovace („EaSI“) a o změně rozhodnutí č. 283/2010/EU, kterým se zřizuje evropský nástroj mikrofinancování Progress pro oblast zaměstnanosti a sociálního začleňování

(Text s významem pro EHP)

(Úř. věst. L 347, 20.12.2013, s. 238)

Ve znění:

		Úřední věstník		
		Č.	Strana	Datum
►M1	Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/589 ze dne 13. dubna 2016	L 107	1	22.4.2016
►M2	Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU, Euratom) 2018/1046 ze dne 18. července 2018	L 193	1	30.7.2018

▼B

NAŘÍZENÍ EVROPSKÉHO PARLAMENTU A RADY (EU) č. 1296/2013

ze dne 11. prosince 2013

o programu Evropské unie pro zaměstnanost a sociální inovace („EaSI“) a o změně rozhodnutí č. 283/2010/EU, kterým se zřizuje evropský nástroj mikrofinancování Progress pro oblast zaměstnanosti a sociálního začleňování

(Text s významem pro EHP)

HLAVA I

SPOLEČNÁ USTANOVENÍ

Článek 1

Předmět

1. Tímto nařízením se zřizuje program Evropské unie pro zaměstnanost a sociální inovace (dále jen „program“), jehož cílem je přispívat k provádění strategie Evropa 2020, včetně jejích hlavních cílů, integrovaných hlavních směrů a stěžejních iniciativ poskytováním finanční podpory na cíle Unie, pokud jde o podporu vysoké úrovně kvalitní a udržitelné zaměstnanosti, zaručení přiměřené a důstojné sociální ochrany, boj proti sociálnímu vyloučení a chudobě a zlepšování pracovních podmínek.

2. Program je účinný od 1. ledna 2014 do 31. prosince 2020.

Článek 2

Definice

Pro účely tohoto nařízení se rozumí:

1) „sociálním podnikem“ podnik, bez ohledu na jeho právní formu, který:

   a) má v souladu se zakladatelskou smlouvou, stanovami nebo jiným právním dokumentem, jímž se zakládá, jako svůj hlavní cíl spíše dosažení měřitelného, pozitivního sociálního dopadu než vytváření zisku pro své vlastníky, společníky a akcionáře, a který:

      i) poskytuje služby nebo zboží se sociální návratností nebo

      ii) používá metodu výroby zboží či poskytování služeb, která zahrnuje podnikem vytyčený sociální cíl;

   b) používá své zisky především k dosažení svého primárního cíle a má zavedeny předem definované postupy a pravidla pro rozdělování zisku akcionářům a vlastníkům, s cílem zajistit, aby takové rozdělování zisku neohrozilo primární cíl; a

▼B

c) je řízen podnikatelským, odpovědným a transparentním způsobem, zejména prostřednictvím zapojení zaměstnanců, zákazníků nebo zúčastněných subjektů, kterých se týká jeho podnikatelská činnost;

2) „mikroúvěrem“ půjčka do výše 25 000 EUR;

3) „mikropodnikem“ podnik, včetně samostatně výdělečně činné osoby, který v souladu s doporučením Komise 2003/361/ES zaměstnává méně než 10 osob a jehož roční obrat nebo bilanční suma roční rozvahy nepřesahuje 2 miliony EUR ([1]);

4) pojem „mikrofinancování“ zahrnuje záruky, mikroúvěry, vlastní nebo kvazivlastní kapitál ve vztahu k osobám a mikropodnikům, pro něž je obtížné získat přístup k úvěru;

5) „sociálními inovacemi“ inovace, které jsou sociální ve výsledcích i prostředcích a zejména takové, které se týkají vzniku a realizace nových nápadů (ohledně produktů, služeb a modelů), jež současně naplňují sociální potřeby a vytvářejí nové sociální vztahy nebo spolupráci, čímž jsou pro společnost prospěšné a zvyšují její schopnost jednat;

6) „experimentováním v oblasti sociální politiky“ opatření v oblasti politiky, která inovativně reagují na sociální potřeby, jsou prováděny v malém měřítku a v podmínkách, které umožňují měřit jejich dopad předtím, než budou opakovány v širším měřítku, pokud se ukáže, že jsou jejich výsledky přesvědčivé.

Článek 3

Struktura programu

1. Program se skládá z těchto tří doplňkových os:

a) osa týkající se programu Progress, která přispívá k vypracování, provádění, sledování a hodnocení nástrojů a politik Unie uvedených v článku 1 a příslušných ustanovení práva Unie, a která podporuje tvorbu politik podložených fakty, sociální inovace a sociální pokrok ve spolupráci se sociálními partnery, organizacemi občanské společnosti a veřejnými a soukromými subjekty;

b) osa týkající se sítě EURES, která podporuje činnosti prováděné sítí EURES, tj. specializované služby určené státy EHP a Švýcarskou konfederací spolu se sociálními partnery, dalšími poskytovateli služeb zaměstnanosti a dalšími zúčastněnými stranami, za účelem rozvoje výměny a šíření informací a dalších forem spolupráce,

([1]) Doporučení Komise 2003/361/ES ze dne 6. května 2003 o definici mikropodniků a malých a středních podniků (Úř. věst. L 124, 20.5.2003, s. 36).

▼B

jako jsou přeshraniční partnerství, na podporu dobrovolné geografické mobility pro pracovníky na spravedlivém základě a s cílem přispět k vysoké úrovni kvalitní a udržitelné zaměstnanosti;

c) osa týkající se mikrofinancování a sociálního podnikání, která zvyšuje přístup k financování a jeho dostupnost pro právnické a fyzické osoby podle článku 26.

2. Společná ustanovení této hlavy se vztahují na všechny tři osy uvedené v odst. 1 písm. a), b) a c), spolu se zvláštními ustanoveními hlavy II.

Článek 4

Obecné cíle programu

1. Program usiluje o dosažení těchto obecných cílů:

a) posilovat vlastní odpovědnost mezi tvůrci politik na všech úrovních a realizovat konkrétní, koordinovaná a inovativní opatření na úrovni Unie i jednotlivých členských států, pokud jde o dosahování cílů Unie v oblastech uvedených v článku 1, a to v úzké spolupráci se sociálními partnery, organizacemi občanské společnosti a veřejnými a soukromými subjekty,

b) podporovat vypracování přiměřených, dostupných a účinných systémů sociální ochrany a trhů práce a usnadnit reformu politiky v oblastech uvedených v článku 1, zejména podporou důstojné práce a důstojných pracovních podmínek, kultury prevence v oblasti zdraví a bezpečnosti při práci, větší rovnováhy pracovního a rodinného života a řádné správy věcí veřejných pro sociální cíle, včetně sbližování, jakož i vzájemného učení a sociální inovace;

c) zajistit účinné uplatňování práva Unie v záležitostech souvisejících s oblastmi uvedenými v článku 1 a v případě potřeby přispívat k modernizaci práva Unie v souladu se zásadami důstojné práce a s ohledem na zásady inteligentní regulace;

d) podporovat dobrovolnou geografickou mobilitu pracovníků na spravedlivém základě a zvýšit pracovní příležitosti rozvíjením vysoce kvalitních trhů práce v Unii podporujících začlenění, které jsou otevřené a přístupné všem, při respektování práv pracovníků na celém území Unie, včetně volného pohybu;

e) podporovat zaměstnanost a sociální začlenění zvyšováním dostupnosti a přístupnosti mikrofinancování pro ohrožené osoby, které chtějí založit mikropodnik, jakož i pro stávající mikropodniky a zlepšením přístupu sociálních podniků k finančním prostředkům.

▼B

2. Při sledování těchto cílů se program ve všech svých osách a opatřeních snaží:

a) věnovat zvláštní pozornost zranitelným skupinám, jako jsou mladí lidé;

b) podporovat rovnost žen a mužů, a to mimo jiné uplatňováním hlediska rovnosti pohlaví, popřípadě sestavováním rozpočtů s ohledem na rovnost žen a mužů;

c) bojovat proti diskriminaci na základě pohlaví, rasy nebo etnického původu, náboženského vyznání nebo přesvědčení, zdravotního postižení, věku nebo sexuální orientace;

d) při definování a provádění politik a činností Unie podporovat vysokou úroveň kvalitní a udržitelné zaměstnanosti, zaručit přiměřenou a důstojnou sociální ochranu, bojovat proti dlouhodobé nezaměstnanosti a proti chudobě a sociálnímu vyloučení.

Článek 5

Rozpočet

1. Finanční krytí na provádění programu na období od 1. ledna 2014 do 31. prosince 2020 činí 919 469 000 EUR, v současných cenách.

▼M2

2. Pro jednotlivé osy programu podle čl. 3 odst. 1 platí tyto orientační procentní podíly v průměru za celou dobu trvání programu:

a) nejméně 55 % pro osu týkající se programu Progress;

b) nejméně 18 % pro osu týkající se sítě EURES;

c) nejméně 18 % pro osu týkající se mikrofinancování a sociálního podnikání.

▼B

3. Komise může využít až 2 % částky finančního krytí uvedené v odstavci 1 na financování operačních výdajů na podporu provádění programu.

4. Komise může využít částku finančního krytí uvedenou v odstavci 1 na financování technické nebo správní pomoci, zejména v souvislosti s auditem, externím zajišťováním překladu, schůzkami odborníků a informačními a komunikačními činnostmi ke vzájemnému prospěchu Komise a příjemců.

5. Roční prostředky schvaluje Evropský parlament a Rada v mezích víceletého finančního rámce.

▼B

Článek 6

Společná opatření

Opatření způsobilá k financování v rámci programu lze provádět společně s jinými nástroji Unie za předpokladu, že tato opatření splňují cíle programu i jiných dotčených nástrojů.

Článek 7

Soudržnost a doplňkovost

1. Komise ve spolupráci s členskými státy zajistí, aby činnosti prováděné v rámci programu byly v souladu s příslušnými opatřeními Unie, jako jsou evropské strukturální a investiční fondy (ESIF), jak je uvedeno ve společném strategickém rámci stanoveném nařízením Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1303/2013 ([1]), a zejména v rámci ESF, a aby tato opatření doplňovaly.

2. Tento program doplňuje jiné programy Unie, aniž jsou dotčeny specifické postupy těchto programů. U týchž způsobilých nákladů nesmí docházet k dvojímu financování a mezi programem, jinými programy Unie a ESIF, zejména ESF, se rozvíjí úzká součinnost.

3. Činnosti podporované v rámci programu musí být v souladu s právem Unie a vnitrostátním právem, včetně pravidel státní podpory, a základními úmluvami MOP.

4. Soudržnost a doplňkovost je zajišťována také aktivním zapojením orgánů místní a regionální správy.

Článek 8

Spolupráce s příslušnými orgány

Komise naváže nezbytné spojení s Výborem pro zaměstnanost, Výborem pro sociální ochranu a Poradním výborem pro bezpečnost a ochranu zdraví při práci, skupinou generálních ředitelů pro pracovní vztahy a Poradním výborem pro volný pohyb pracovníků, aby bylo zajištěno jejich pravidelné a řádné informování o pokroku v provádění programu. Komise rovněž informuje ostatní výbory, které se zabývají politikami, nástroji a opatřeními souvisejícími s programem.

([1]) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1303/2013 ze dne 17. prosince 2013 o společných ustanoveních ohledně Evropského fondu pro regionální rozvoj, Evropského sociálního fondu, Fondu soudržnosti, Evropského zemědělského fondu pro rozvoj venkova a Evropského námořního a rybářského fondu, jichž se týká společný strategický rámec, o obecných ustanoveních ohledně Evropského fondu pro regionální rozvoj, Evropského sociálního fondu a Fondu soudržnosti (Viz strana 320 v tomto čísle Úředního věstníku).

▼B

Článek 9

Šíření výsledků a komunikace

1. Komise informuje zúčastněné subjekty Unie, včetně sociálních partnerů a organizací občanské společnosti, o výsledcích týkajících se provádění programu a podněcuje k výměně názorů na ně.

2. Výsledky opatření prováděných v rámci tohoto programu je nutno pravidelně a vhodně sdělovat a šířit a poskytovat je Evropskému parlamentu, Radě, Evropskému hospodářskému a sociálnímu výboru a Výboru regionů, jakož i sociálním partnerům a veřejnosti s cílem maximalizovat jejich dopad, udržitelnost a přidanou hodnotu Unie.

3. Komunikační činnosti musí rovněž přispívat ke sdělování politických priorit Unie, souvisejí-li s všeobecnými cíli tohoto nařízení, a poskytovat informace o uvedených prioritách veřejnosti.

Článek 10

Finanční ustanovení

1. Komise řídí program v souladu s finančním nařízením.

2. Grantová dohoda upřesní, která část finančního příspěvku Unie bude založena na proplácení skutečných způsobilých nákladů a která část bude založena na pevných sazbách, jednotkových nákladech nebo paušálních částkách.

Článek 11

Ochrana finančních zájmů Unie

1. Komise přijme vhodná preventivní opatření k zajištění toho, aby byly při provádění akcí financovaných podle tohoto programu finanční zájmy Unie chráněny proti podvodům, korupci a jakýmkoli jiným protiprávním jednáním, a to účinnými kontrolami, a jsou-li zjištěny nesrovnalosti, zpětným získáváním prostředků, především formou kompenzací, neoprávněně vyplacených částek a případně ukládáním účinných, přiměřených a odrazujících sankcí v souladu s článkem 325 Smlouvy o fungování EU, s nařízením Rady (ES, Euratom) č. 2988/95 ([1]) a s finančním nařízením.

2. Komise nebo její zástupci a Účetní dvůr jsou zmocněni ke kontrole všech dokladů a ke kontrole na místě všech příjemců grantů, dodavatelů a subdodavatelů, kteří obdrželi prostředky Unie v rámci tohoto programu.

([1]) Nařízení Rady (ES, Euratom) č. 2988/95 ze dne 18. prosince 1995 o ochraně finančních zájmů Evropských společenství (Úř. věst. L 312, 23.12.1995, s. 1).

▼B

3. Evropský úřad pro boj proti podvodům (dále jen „OLAF“) může provádět vyšetřování včetně kontrol a inspekcí na místě v souladu s ustanoveními a postupy stanovenými v nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU, Euratom) č. 883/2013 ([1]) a v nařízení Rady (Euratom, ES) č. 2185/96 ([2]), s cílem zjistit, zda v souvislosti s grantovou dohodou, rozhodnutím o grantu nebo smlouvou, které jsou financovány v rámci programu, nedošlo k podvodu, korupci nebo jinému protiprávnímu jednání ohrožujícímu finanční zájmy Unie.

4. Aniž jsou dotčeny odstavce 1, 2 a 3, musí smlouvy, dohody o grantu nebo rozhodnutí o grantu vyplývající z provádění tohoto programu obsahovat ustanovení, která výslovně zmocňují Komisi, Účetní dvůr a úřad OLAF k provádění takových auditů a vyšetřování zmíněných v uvedených odstavcích v souladu s jejich příslušnými pravomocemi.

Článek 12

Sledování

Za účelem pravidelného sledování programu a provádění případných nezbytných úprav priorit svých politik a finančních priorit vypracovává Komise úvodní kontrolní zprávu ohledně kvalitativních a kvantitativních aspektů týkající se prvního roku, po které následují tři zprávy za následující dvouletá období, a zasílá je Evropskému parlamentu a Radě. Tyto zprávy jsou také pro informaci předávány Evropskému hospodářskému a sociálnímu výboru a Výboru regionů. Tyto zprávy pokrývají výsledky programu a to, do jaké míry byly prostřednictvím jeho činností dodrženy zásady rovnosti žen a mužů a hlediska rovnosti žen a mužů, a jak byly řešeny otázky zákazu diskriminace, včetně problematiky přístupnosti. Tyto zprávy jsou v zájmu posílení transparentnosti programu zpřístupněny veřejnosti.

Článek 13

Hodnocení

1. Do 1. července 2017 bude provedeno vyhodnocení programu v polovině období, posuzující, na kvalitativním a kvantitativním základě, jakého pokroku bylo dosaženo při plnění cílů programu, reagující na sociální situaci v rámci Unie a jakékoli zásadní změny zavedené na základě právních předpisů Unie, zjišťující, zda jsou zdroje programu účelně vynakládány a jaká je jeho přidaná hodnota pro Unii. Výsledky uvedeného hodnocení v polovině období budou předloženy Evropskému parlamentu a Radě.

([1]) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU, Euratom) č. 883//2013 ze dne 11. září 2013 o vyšetřování prováděném Evropským úřadem pro boj proti podvodům (OLAF)a o zrušení nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1073/1999 a nařízení Rady (Euratom) č. 1074/1999 (Úř. věst. L 248, 18.9.2013, s. 1).

([2]) Nařízení Rady (Euratom, ES) č. 2185/96 ze dne 11. listopadu 1996 o kontrolách a inspekcích na místě prováděných Komisí za účelem ochrany finančních zájmů Evropských společenství proti podvodům a jiným nesrovnalostem (Úř. věst. L 292, 15.11.1996, s. 2).

▼B

2. Pokud hodnocení uvedené v odstavci 1 tohoto článku nebo hodnocení prováděné podle článku 19 rozhodnutí č. 1672/2006/ES nebo článku 9 rozhodnutí č. 283/2010/EU odhalí, že program má závažné nedostatky, Komise případně předloží návrh Evropskému parlamentu a Radě, včetně příslušných změn programu, které by zohlednily výsledky tohoto hodnocení.

3. Před předložením návrhu na prodloužení programu na období po roce 2020 Komise předloží Evropskému parlamentu, Radě, Evropskému hospodářskému a sociálnímu výboru a Výboru regionů hodnocení silných a slabých stránek koncepce programu v období 2014 až 2020.

4. Nejpozději 31. prosince 2022 Komise zpětně vyhodnotí dopad tohoto programu a jeho přidanou hodnotu pro Unii, a uvedenou hodnotící zprávu předá Evropskému parlamentu, Radě, Evropskému hospodářskému a sociálnímu výboru a Výboru regionů. Tato zpráva se zpřístupní veřejnosti.

HLAVA II

ZVLÁŠTNÍ USTANOVENÍ TÝKAJÍCÍ SE JEDNOTLIVÝCH OS PROGRAMU

KAPITOLA I

Osa týkající se programu Progress

▼M2

Článek 14

Tematické oddíly a financování

1. V rámci osy týkající se programu Progress jsou podporována opatření v tematických oddílech uvedených v písmenech a), b) a c). Orientační rozdělení celkových prostředků vyčleněných na osu týkající se programu Progress mezi jednotlivé tematické oddíly musí po celé období programu respektovat tyto minimální procentní podíly:

a) zaměstnanost, především boj proti nezaměstnanosti mladých lidí: 20 %;

b) sociální ochrana, sociální začlenění a snížení a prevence chudoby: 45 %;

c) pracovní podmínky: 7 %.

Zbylé prostředky jsou vyčleněny na jeden či více tematických oddílů uvedených v prvním pododstavci písm. a), b) a c) nebo na jejich kombinaci.

2. Z celkového přídělu na osu týkající se programu Progress se významný podíl přidělí na podporu sociálního experimentování jakožto metody pro testování a hodnocení inovativních řešení s cílem rozšířit rozsah jejich využívání.

▼B

Článek 15

Specifické cíle

Kromě obecných cílů stanovených v článku 4 má osa týkající se programu Progress rovněž tyto specifické cíle:

▼B

a) vytvářet a šířit vysoce kvalitní srovnávací analytické znalosti s cílem zajistit, aby politiky Unie v oblastech uvedených v článku 1 byly založeny na odůvodněných skutečnostech a odpovídaly potřebám, problémům a podmínkám v jednotlivých členských státech a ostatních zemích, které se programu účastní;

b) usnadňovat účinné sdílení informací podporující začlenění, vzájemné učení a dialog o politikách Unie v oblastech uvedených v článku 1 na unijní, vnitrostátní a mezinárodní úrovni s cílem pomoci členským státům a dalším zemím, které se programu účastní, při tvorbě jejich politik a členským státům při uplatňování práva Unie;

c) poskytovat finanční podporu pro testování inovací sociální politiky a politiky trhu práce a případně pro zvyšování způsobilosti hlavních aktérů navrhovat a provádět experimentování v oblasti sociální politiky a pro zpřístupňování důležitých znalostí a zkušeností;

d) poskytovat unijním a vnitrostátním organizacím finanční podporu, aby mohly zvyšovat svou způsobilost rozvíjet, prosazovat a podporovat provádění nástrojů a politik Unie uvedených v článku 1 a příslušných ustanoveních práva Unie.

Článek 16

Druhy opatření

V rámci osy týkající se programu Progress lze financovat tyto druhy opatření:

1. Analytické činnosti:

a) shromažďování údajů a statistických informací, při zohlednění kvalitativních i kvantitativních kritérií a tvorba společných metodik, třídění, mikrosimulací, ukazatelů a srovnávacích kritérií, rozčleněných případně podle pohlaví a věkových skupin;

b) průzkumy, studie, analýzy a zprávy, mimo jiné prostřednictvím financování sítí odborníků a vybudování odborného zázemí pro tematické oddíly;

c) kvalitativní a kvantitativní hodnocení a posouzení dopadů prováděné veřejnými i soukromými subjekty,

d) sledování a posuzování provádění a uplatňování práva Unie;

e) příprava a realizace sociálního experimentování jakožto metody pro testování a hodnocení inovativních řešení s cílem rozšířit rozsah jejich využívání;

f) šíření výsledků uvedených analytických činností.

▼B

2. Činnosti v oblasti vzájemného učení, zvyšování informovanosti a šíření informací:

a) výměna a šíření osvědčených postupů, inovativních přístupů a zkušeností, provádění vzájemných hodnocení, srovnávání účinnosti a vzájemné učení na evropské úrovni;

b) akce, konference a semináře v rámci předsednictví Rady;

c) odborná příprava právníků a politických subjektů;

d) vypracovávání a zveřejňování příruček, zpráv a vzdělávacích materiálů a opatření v oblasti informování, komunikace a medializace opatření podporovaných tímto programem;

e) informační a komunikační činnosti;

f) vývoj a údržba informačních systémů umožňujících výměnu a šíření informací o politice a právních předpisech Unie a informací týkajících se trhu práce.

3. Podpora v souvislosti s:

a) provozními náklady klíčových sítí na úrovni Unie, jejichž činnosti souvisejí s cíli osy Progress a přispívají k jejich plnění;

b) zvyšováním způsobilosti státní správy a specializovaných služeb, jež zodpovídají za podporu geografické mobility, určené členskými státy a poskytovatelů mikroúvěrů;

c) organizováním pracovních skupin státních úředníků za účelem sledování uplatňování práva Unie;

d) vytvářením sítí a spoluprací mezi specializovanými orgány a dalšími příslušnými zúčastněnými subjekty, celostátními, regionálními a místními orgány a službami zaměstnanosti na evropské úrovni;

e) financováním středisek pro sledování na evropské úrovni, a to i v souvislosti s klíčovými tematickými oddíly;

f) výměnou zaměstnanců mezi vnitrostátními správami.

Článek 17

Spolufinancování ze strany Unie

Pokud jsou činnosti v rámci osy týkající se programu Progress financovány na základě výzvy k překládání návrhů, lze na ně získat spolufinancování Unií, které obecně nesmí překročit 80 % celkových způsobilých výdajů. Finanční podpora přesahující tento strop smí být poskytnuta pouze v řádně odůvodněných výjimečných případech.

▼B

Článek 18

Účast

1. Osy týkající se programu Progress se mohou účastnit:

a) členské státy;

b) země EHP v souladu s Dohodou o EHP a členské státy ESVO;

c) kandidátské země a potenciální kandidáti, v souladu s obecnými zásadami a obecnými podmínkami stanovenými v rámcových dohodách s nimi uzavřenými o jejich účasti v programech Unie.

2. Osy týkající se programu Progress se mohou účastnit všechny veřejné nebo soukromé subjekty, účastníci a instituce, a to zejména:

a) celostátní, regionální a místní orgány veřejné správy;

b) služby zaměstnanosti;

c) specializované orgány stanovené podle práva Unie;

d) sociální partneři;

e) nevládní organizace;

f) vysokoškolské instituce a výzkumné ústavy;

g) odborníci na problematiku hodnocení a posuzování dopadů;

h) vnitrostátní statistické úřady;

i) sdělovací prostředky.

3. Komise může spolupracovat s mezinárodními organizacemi, zejména s Radou Evropy, OECD, MOP a s jinými orgány OSN a se Světovou bankou.

4. Komise může spolupracovat s třetími zeměmi, které se neúčastní programu. Zástupci těchto třetích zemí se mohou účastnit akcí společného zájmu (například konferencí, pracovních setkání a seminářů), které se konají v zemích účastnících se programu, a náklady na jejich účast mohou být kryty v rámci programu.

KAPITOLA II

Osa týkající se sítě EURES

▼M2

Článek 19

Tematické oddíly a financování

V rámci osy týkající se sítě EURES jsou podporována opatření v tematických oddílech uvedených v písmenech a), b) a c). Orientační rozdělení celkových prostředků vyčleněných na osu týkající se sítě EURES mezi jednotlivé tematické oddíly musí po celé období programu respektovat tyto minimální procentní podíly:

▼M2

a) transparentnost, pokud jde o volná pracovní místa, žádosti a jakékoli další související informace pro žadatele a zaměstnavatele: 15 %;

b) rozvoj služeb pro nábor a umísťování pracovníků do zaměstnání prostřednictvím vyřizování nabídek volných pracovních míst a žádostí o zaměstnání na úrovni Unie, především prostřednictvím cílených programů mobility: 15 %;

c) přeshraniční partnerství: 18 %.

Zbylé prostředky jsou vyčleněny na jeden či více tematických oddílů uvedených v prvním pododstavci písm. a), b) a c) nebo na jejich kombinaci.

▼B

Článek 20

Specifické cíle

Kromě obecných cílů stanovených v článku 4 má osa týkající se sítě EURES rovněž tyto specifické cíle:

a) zajistit, aby volná pracovní místa, žádosti o zaměstnání a příslušné informace a rady a všechny související informace, jako jsou informace týkající se životních a pracovních podmínek, byly pro potenciální žadatele a zaměstnavatele transparentní. Toho bude dosaženo prostřednictvím jejich výměny a šíření na nadnárodní, meziregionální a přeshraniční úrovni použitím standardních forem interoperability v případě nabídky volných pracovních míst a žádostí o zaměstnání a také využitím dalších vhodných prostředků, jako je individuální poradenství a odborné vedení, především v případě osob s nízkou kvalifikací;

b) podporovat poskytování služeb sítě EURES pro nábor a umísťování pracovníků do kvalitního a udržitelného zaměstnání prostřednictvím vyřizování nabídek volných pracovních míst a žádostí o zaměstnání; podpora služeb sítě EURES zahrnuje různé fáze umísťování pracovníků od přípravy před nástupem do zaměstnání až po následnou pomoc po umístění do zaměstnání s cílem zajistit úspěšné začlenění žadatele do trhu práce; tyto podpůrné služby mohou zahrnovat cílené programy mobility k obsazení volných pracovních míst v určitém odvětví, profesi, zemi nebo skupině zemí nebo pro určité skupiny pracovníků, jako jsou mladí lidé, se sklonem k mobilitě, pokud byla zjištěna zřejmá ekonomická potřeba.

Článek 21

Druhy opatření

Osy týkající se sítě EURES lze použít k financování opatření k podpoře dobrovolné mobility jednotlivců v rámci Unie na spravedlivém základě a k odstranění překážek mobility, především pokud jde o:

a) rozvoj a činnosti přeshraničních partnerství sítě EURES, pokud to požadují útvary s územní odpovědností za příhraniční oblasti;

▼B

b) poskytování informací, poradenství, služeb v oblasti umisťování a náboru přeshraničních pracovníků;

c) vytvoření vícejazyčné digitální platformy pro vyřizování nabídek pracovních míst a žádostí o zaměstnání;

d) vytvoření cílených programů mobility, na základě výzev k předkládání návrhů, k obsazení volných pracovních míst tam, kde byly zjištěny nedostatky trhu práce, nebo na pomoc pracovníkům se sklonem k mobilitě a pokud byla zjištěna zřejmá ekonomická potřeba;

e) vzájemné učení mezi zúčastněnými stranami sítě EURES a odborná příprava poradců sítě EURES, včetně poradců sítě EURES pro oblast přeshraničního partnerství;

f) informační a komunikační činnosti ke zvyšování informovanosti ohledně přínosů geografické a pracovní mobility obecně a o činnostech a službách sítě EURES.

Článek 22

Spolufinancování ze strany Unie

Pokud jsou činnosti v rámci osy týkající se sítě EURES financovány na základě výzvy k předkládání návrhů, lze na ně poskytnout spolufinancování Unií, které obecně nesmí překročit 95 % celkových způsobilých výdajů. Finanční podpora přesahující tento strop smí být poskytnuta pouze v řádně odůvodněných výjimečných případech.

▼M1

—————

▼B

Článek 24

Účast

1. Osy týkající se sítě EURES se mohou účastnit:

a) členské státy;

b) země EHP v souladu s Dohodou o EHP a Švýcarská konfederace v souladu s Dohodou o volném pohybu osob mezi Evropským společenstvím a jeho členskými státy na jedné straně a Švýcarskou konfederací na straně druhé ([1]).

▼M1

2. Osy týkající se sítě EURES se mohou účastnit všechny subjekty, účastníci a instituce určené členským státem nebo Komisí, které splňují podmínky pro účast v síti EURES, jak stanoví nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/589 ([2]). Mezi tyto subjekty, účastníky a instituce patří zejména:

a) celostátní, regionální a místní orgány veřejné správy;

([1]) Úř. věst. L 114, 30.4.2002, s. 6.

([2]) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/589 ze dne 13. dubna 2016 o Evropské síti služeb zaměstnanosti (EURES), přístupu pracovníků ke službám mobility a další integraci trhů práce a o změně nařízení (EU) č. 492/2011 a (EU) č. 1296/2013 (Úř. věst. L 107, 22.4.2016, s. 1).

▼M1

b) služby zaměstnanosti;

c) organizace sociálních partnerů a další zúčastněné strany.

▼B

KAPITOLA III

Osa týkající se mikrofinancování a sociálního podnikání

▼M2

Článek 25

Tematické oddíly a financování

V rámci osy týkající se mikrofinancování a sociálního podnikání jsou podporována opatření v tematických oddílech uvedených v písmenech a) a b). Orientační rozdělení celkových prostředků vyčleněných na osu týkající se mikrofinancování a sociálního podnikání mezi jednotlivé tematické oddíly musí po celé období programu respektovat tyto minimální procentní podíly:

a) mikrofinancování pro zranitelné skupiny a mikropodniky: 35 %;

b) sociální podnikání: 35 %.

Zbylé prostředky jsou vyčleněny na tematické oddíly uvedené v prvním pododstavci písm. a) nebo b) nebo na jejich kombinaci.

▼B

Článek 26

Specifické cíle

Kromě obecných cílů stanovených v článku 4 má osa týkající se mikrofinancování a sociálního podnikání rovněž tyto specifické cíle:

a) zvyšovat přístup k mikrofinancování a jeho dostupnost pro:

i) zranitelné osoby, které ztratily zaměstnání nebo jsou ohrožené ztrátou zaměstnání, nebo pro něž je obtížné vstoupit nebo se vrátit na trh práce, nebo jsou ohroženy sociálním vyloučením, nebo jsou sociálně vyloučeny a jsou v nevýhodné pozici z hlediska přístupu na tradiční úvěrový trh a chtějí založit nebo dále rozvíjet vlastní mikropodnik;

ii) mikropodniky, jak v období zahájení činnosti, tak i ve fázi rozvoje, zejména ty mikropodniky, které zaměstnávají osoby uvedené pod bodem i);

b) zvyšovat institucionální způsobilost poskytovatelů mikroúvěrů;

▼B

c) podporovat rozvoj trhu sociálních investic a usnadňovat sociálním podnikům přístup k finančním prostředkům tak, že se těm sociálním podnikům, jejichž roční obrat nepřesahuje 30 milionů EUR, nebo jejichž bilanční suma roční rozvahy nepřesahuje 30 milionů EUR a které nejsou subjekty kolektivního investování, zpřístupní vlastní kapitál, kvazivlastní kapitál, úvěrové nástroje a granty do výše 500 000 EUR.

Aby se zajistila doplňkovost, Komise a členské státy v rámci své oblasti působnosti úzce koordinují tato opatření s opatřeními uplatňovanými v rámci politiky soudržnosti a vnitrostátních politik.

Článek 27

Druhy opatření

Podporu mikrofinancování a sociálním podnikům, včetně budování institucionální kapacity, zejména prostřednictvím finančních nástrojů stanovených v rámci hlavy VIII části jedna finančního nařízení a grantů, lze poskytnout v rámci osy týkající se mikrofinancování a sociálního podnikání.

Článek 28

Účast

1. Osy týkající se mikrofinancování a sociálního podnikání se mohou účastnit veřejné a soukromé subjekty, které jsou zřízené na celostátní, regionální nebo místní úrovni v zemích uvedených v čl. 18 odst. 1 a v těchto zemích poskytují:

a) mikrofinanční prostředky pro osoby a mikropodniky; nebo

b) finanční prostředky pro sociální podniky.

2. Komise zajistí, aby tato osa byla bez jakékoli diskriminace přístupná všem veřejným a soukromým subjektům v členských státech.

3. S cílem oslovit konečné příjemce a vytvářet konkurenceschopné a životaschopné mikropodniky veřejné a soukromé subjekty, které provádějí činnosti uvedené v odst. 1 písm. a), úzce spolupracují s organizacemi, včetně organizací občanské společnosti, které hájí zájmy konečných příjemců mikroúvěrů, a s organizacemi, zejména s těmi, jež podporuje ESF, a zajišťují pro tyto konečné příjemce instruktážní a školicí programy. V této souvislosti budou před vytvořením mikropodniku i po něm zajištěna dostatečná navazující opatření týkající se příjemců.

4. Veřejné a soukromé subjekty, které vykonávají činnosti uvedené v odst. 1 písm. a), udržují vysokou úroveň řízení, správy a ochrany spotřebitele v souladu se zásadami evropského kodexu správného chování pro poskytování mikroúvěrů a snažit se zabránit tomu, aby se

▼B

osoby a podniky staly předluženými například v důsledku toho, že jim budou poskytovány úvěry s vysokými úrokovými sazbami nebo za podmínek, které zvyšují riziko jejich platební neschopnosti.

Článek 29

Finanční příspěvek

S výjimkou případu společných akcí musí finanční prostředky přidělené na osu týkající se mikrofinancování a sociálního podnikání pokrývat celkové náklady na činnosti prováděné prostřednictvím finančních nástrojů, včetně platebních závazků vůči finančním zprostředkovatelům, například ztrát ze záruk, poplatků mezinárodním finančním subjektům za správu příspěvku Unie a včetně veškerých dalších způsobilých nákladů.

Článek 30

Správa

1. Za účelem provádění nástrojů a grantů uvedených v čl. 22a může Komise uzavřít dohody se subjekty uvedenými v čl. 139 odst. 4 finančního nařízení, a zejména s Evropskou investiční bankou a Evropským investičním fondem Tyto dohody budou obsahovat podrobná ustanovení o provádění úkolů, jimiž jsou tyto finanční subjekty pověřeny, včetně ustanovení vyjadřujících potřebu zajistit doplňkovost a koordinaci se stávajícími finančními nástroji Unie a jednotlivých zemí a rozdělit zdroje rovnoměrně mezi členské státy a další zúčastněné země. Finanční nástroje podle hlavy VIII části jedna finančního nařízení mohou být uplatňovány prostřednictvím specializovaného investičního nástroje, který lze financovat z finančních prostředků programu nebo ze zdrojů jiných investorů či z obou těchto zdrojů.

2. Účelová investiční jednotka uvedená v odstavci 1 může mimo jiné poskytovat půjčky, vlastní kapitál a nástroje pro sdílení rizika pro zprostředkovatele nebo pro přímé financování sociálních podniků nebo pro obojí. Vlastní kapitál může být poskytován mimo jiné ve formě otevřených kapitálových podílů, tichých podílů, půjček společníků nebo kombinací různých druhů kapitálových podílů vydaných investorům.

3. Podmínky, jako například úrokové sazby, pro mikroúvěry, které jsou přímo či nepřímo podporovány v rámci této osy, zohledňují přínosy takovéto podpory a jsou odůvodnitelné s ohledem na podkladová rizika a skutečné náklady financování spojené s úvěrem.

4. V souladu s čl. 140 odst. 6 finančního nařízení musí být roční splátky vytvořené jedním finančním nástrojem přiřazeny k tomuto finančnímu nástroji do 1. ledna 2024, zatímco příjmy musí být zapsány do souhrnného rozpočtu Unie až po odečtení nákladů řízení a poplatků spojených s řízením tohoto programu. U finančních nástrojů, které byly zřízeny již ve víceletém finančním rámci pro období 2007-2013, musí být roční splátky a příjmy z operací zahájených v minulém období přiřazeny k dotyčnému finančnímu nástroji ve stávajícím období.

▼B

5. Po skončení platnosti dohod uzavřených se subjekty uvedenými v odstavci 1 nebo po skončení investičního období specializovaného investičního nástroje bude doplatek splatný Unii poukázán do souhrnného rozpočtu Unie.

6. Subjekty uvedené v odstavci 1 tohoto článku a případně správci fondu uzavřou s veřejnými a soukromými subjekty uvedenými v článku 28 písemné dohody. Takové dohody stanoví, že tito veřejní a soukromí poskytovatelé musí zdroje zpřístupněné v rámci osy týkající se mikrofinancování a sociálního podnikání používat v souladu s cíli stanovenými v článku 26 a poskytovat informace pro vypracování výročních zpráv o provádění podle článku 31.

Článek 31

Zprávy o provádění

1. Subjekty uvedené v čl. 30 odst. 1 a případně správci fondu zasílají Komisi výroční zprávy o provádění, v nichž jsou uvedeny činnosti, na které byla poskytnuta podpora, jejich finanční provádění, rozdělení a dostupnost finančních prostředků a investic v členění podle sektoru, zeměpisné oblasti a typu příjemce. Tyto zprávy rovněž objasňují přijaté nebo zamítnuté žádosti s ohledem na každý specifický cíl, smlouvy uzavřené dotyčnými veřejnými a soukromými subjekty, financovaná opatření a výsledky, i pokud jde o jejich sociální dopad, vytváření pracovních míst a udržitelnost přidělené podpory. Tyto zprávy Komise předkládá pro informaci Evropskému parlamentu.

2. Informace uvedené v těchto výročních zprávách o provádění jsou podkladem pro kontrolní zprávy podle článku 12, které jsou vypracovávané každé dva roky. Takové kontrolní zprávy musí obsahovat výroční zprávy podle čl. 8 odst. 2 rozhodnutí č. 283/2010/EU, podrobné informace o činnostech v oblasti komunikace a informace o doplňkovosti s jinými nástroji Unie, především ESF.

HLAVA III

PRACOVNÍ PROGRAMY A ZÁVĚREČNÁ USTANOVENÍ

Článek 32

Pracovní programy

Komise přijímá prováděcí akty, kterými stanoví pracovní programy pokrývající všechny tři osy. Tyto prováděcí akty se přijímají přezkumným postupem podle čl. 36 odst. 3.

▼M2

Pracovní programy se stanovují v případě potřeby na průběžné tříleté období a obsahují popis opatření, která mají být financována, postupy pro výběr činností podporovaných Unií, zeměpisné pokrytí, cílové skupiny a orientační časový rámec provádění. Pracovní programy

▼M2

rovněž uvádí orientační informace týkající se částky vyčleněné pro každý specifický cíl. Pracovní programy posilují soudržnost programu uvedením vazeb mezi všemi třemi osami.

_____

▼B

Článek 35

Dodatečná prováděcí opatření

Opatření nezbytná pro provádění programu, jako jsou kritéria hodnocení programu, včetně kritérií pro stanovení efektivnosti nákladů, jakož i způsobů šíření a předávání výsledků, se přijímají poradním postupem podle čl. 36 odst. 2.

Článek 36

Postup projednávání ve výboru

1. Komisi je nápomocen výbor. Tento výbor je výborem ve smyslu nařízení (EU) č. 182/2011.

2. Odkazuje-li se na tento odstavec, použije se článek 4 nařízení (EU) č. 182/2011.

3. Odkazuje-li se na tento odstavec, použije se článek 5 nařízení (EU) č. 182/2011.

Článek 37

Přechodná opatření

Opatření stanovená v článcích 4, 5 a 6 rozhodnutí č. 1672/2006/ES zahájená před 1. lednem 2014 se nadále řídí uvedeným rozhodnutím. Pokud jde o tato opatření, je Komisi nápomocen výbor uvedený v článku 36 tohoto nařízení.

Článek 38

Hodnocení

1. Konečné hodnocení podle čl. 13 odst. 4 tohoto nařízení musí obsahovat závěrečné hodnocení stanovené v článku 9 rozhodnutí č. 283/2010/EU.

2. Komise provede zvláštní závěrečné hodnocení osy týkající se mikrofinancování a sociálního podnikání nejpozději jeden rok po skončení platnosti dohod se subjekty.

Článek 39

Změny k rozhodnutí č. 283/2010/EU

Rozhodnutí č. 283/2010/EU se mění takto:

1) v článku 5 se odstavec 4 nahrazuje tímto:

▼B

„4. Po skončení doby platnosti nástroje mikrofinancování bude zůstatek splatný Unii poskytnut k dispozici pro mikrofinancování a podporu sociálních podniků v souladu s nařízením Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1296/2013 ze dne11. prosince 2013 o programu Evropské unie pro zaměstnanost a sociální inovace („EaSI“) (*).

(*) Úř. věst. L 347, 20.12.2013, s. 238“

2) v článku 8 se zrušují odstavce 3 a 4.

Článek 40

Vstup v platnost

Toto nařízení vstupuje v platnost prvním dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Toto nařízení je závazné v celém rozsahu a přímo použitelné ve všech členských státech.